

České rybářství se pyšní unikátními rozlehlými soustavami rybníků, které nám zanechali předkové. „K tomu se přidává vysoká úroveň šlechtění – jeho výsledkem jsou odolné a kvalitní ryby, o něž je v Evropě zájem. Pro okolní státy představuje české rybářství pojem a dobrou, spolehlivou značku,“ uvádí Michal Kratochvíl, ředitel Rybářského sdružení ČR.

Představujeme řemesla
Rybářství

České rybářství je pojem

Zlatým věkem českého rybníkářství bylo 15. a 16. století, kdy výměra rybníků dosahovala 180 000 hektarů, což je více než trojnásobek aktuálního stavu. Produkce ryb však byla mnohem nižší než dnes. Nejprudší rozvoj nastal po 2. světové válce, kdy nové moderní technologie umožnily postupné navýšení produkce až na současnou úroveň.

„Mezi největší zátěže pro dnešní rybářství patří neúměrná snaha o ochranu životního prostředí, která leckdy zachází do nesmyslných extrémů a brzdí další rozvoj,“ říká Michal Kratochvíl. Velikou komplikací je přemnožení chráněných rybích predátorů, kteří působí stamilionové škody – jedná se především o kormorány, vydry a volavky. Chránění bobří zase svou destruktivní činností narušují stabilitu vodních děl. „V posledních letech se potýkáme i s nedostatkem vody v krajině.“

ORGANICKÉ ČESKÉ RYBY

České ryby mají vysokou kvalitu – odchovány jsou vesměs v přírodních podmínkách na přirozené potravě a příkrmují se pouze obilovinami, které slouží jako energetický doplněk. „I bez různých certifikátů lze považovat za organický produkt s těmi nejlepšími vlastnostmi, vždyť chovný cyklus u kapra trvá 3–4 roky, což je ve srovnání např. s kuřaty dlouhá doba. Výsledkem je zdravé a dietní maso s vysokým obsahem bílkovin a nenasycených mastných kyselin,“ popisuje ředitel Rybářského sdružení ČR.

Počet vylovených ryb v posledních dvou desetiletích spíše stagnuje na úrovni 20 tisíc tun ročně. „Do budoucna se budeme snažit tuto produkci alespoň udržet, ale nebude to jednoduché.“

Skladba našich sladkovodních ryb se příliš nemění. Z necelých 90 % je to tradiční kapr, zbylých 10 % připadá na ostatní ryby – býložravé druhy (amur, tolstolobík),

pstruhy, siveny, liny a dravé druhy (sumec, štika, candát). Ostatní (okoun, síhové, úhoři a další) jsou pouze nepatrným doplňkem.

JAK ŽIJÍ RYBAŘI

„Být rybářem není lehká práce. Je manuálně náročná a obdobně jako u ostatních zemědělských profesí nijak skvěle placená,“ konstatuje Kratochvíl. Rybář musí dokonale znát vodní prostředí, v němž se ryby chovají, a jeho práce nikdy nekončí – péče o rybu začíná u oplození jikry a končí prodejem tržní ryby,

s chovem souvisí údržba a péče o chov na zařízení, ať už se jedná o rybníky nebo systémy pro chov lososovitých ryb. Nejnáročnějším a nejdůležitějším úsekem chovného cyklu jsou výlovy, kdy se rozhoduje o celkovém ekonomickém výsledku daného roku.

„Bez nadšení a sebeodříkání to nejde,“ říká Michal Kratochvíl. „Rybář musí mít

vstřícný vztah a respekt k přírodě, vodě, rybám, životu okolo vody – pak teprve může pomýšlet na úspěchy, k nimž je cesta dlážděna značnou námahou, nejistotou a trpělivostí. Pozitivem této práce je blízký kontakt s přírodou, určitá volnost a výsledky, které jsou za dobře odvedenou práci vidět, ať už při výloveh nebo posléze na talíři a na tvářích spokojených zákazníků. Negativem je neustále narůstající administrativa i třeba frustrace ze situací, kdy například nálet hejn kormoránů na rybníky v podstatě zničí několikasetoletou tvrdou práci – to vyvolává pocit marnosti a ubírá chuť do další práce.“

BUDOUCNOST ZAJIŠTĚNA?

Rybářem se může stát kdokoli, kdo absoluuje střední školu ve Vodňanech, Třeboni nebo Bzenci a získá výuční list či maturitu, které jsou základním kvalifikačním předpokladem pro výkon rybářského řemesla. „Vzhledem k počtu a úrovni našich středních a vysokých škol se zaměřením na rybářství a dostatečnému zájmu o rybářské povolání nemám o budoucnost řemesla žádné obavy. Kdo to s rybářstvím myslí vážně, nemá problém najít zajímavou práci. Nicméně pomohla by větší podpora státu,“ upozorňuje Michal Kratochvíl.

Přestože je rybářství součástí zemědělství, v evropském kontextu spadá česká akvakultura pod rybolov a námořní záležitosti, a od toho se odvíjí výše poskytovaných subvencí. „Rybníky přitom plní celou řadu významných funkcí, které společnost bere jako samozřejmost, ale správná péče o ně je ekonomicky mimořádně náročná a bez větší podpory státu se dá jen těžko udržet,“ dodává Michal Kratochvíl. ●

**Garantuje
AMSP ČR**

RYBÁŘSKÉ SDRUŽENÍ ČR

Dobrovolné profesní sdružení zahrnuje klíčové podniky produkčního rybářství i drobné živnostníky, odborné školy nebo instituce vědy a výzkumu. Zajišťuje součinnost při přípravě a implementaci legislativy bezprostředně související s rybářstvím, tedy například v oblasti vodního hospodářství, ochrany životního prostředí, zdraví a pohody zvířat či potravinářské výroby. Partneři pro spolupráci nejsou pouze orgány státní správy, ale také nevládní organizace v tuzemsku

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

Projekt je realizován a financován podporou Ministerstva zemědělství ČR

POTRAVINÁŘSKÁ
A KEMÉLÁŘSKÁ ŘEMESLA

podpora reprodukce potravin a bezpečnosti

**ROK
řemesel
2016**

Generálním mediálním
partnerem projektu
Rok řemesel 2016 je
společnost MAFRA, a. s.